

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 39. Nunciorum reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

alia substantia procedat. Denique Græci plures alios Patrum locos afferebant: Sæcul. XIII. A. C. 1234. sed hi contra eosdem maximopere pugnare Latinis videbantur. Cernens igitur Patriarcha, nihil effectum esse, eidenti tumultum populo manu & voce silentium indixit. Nuncii hoc eum ad concitandam contra ipsos plebem usurum rati, eundem prævenerunt, & populum videntes attentissimum dicebant: *An non creditis, Spiritum Sanctum a Filio procedere?* Patriarcha respondit: *Nos credimus, eum non procedere a Filio. At S. Cyrillus, regerebant Nuncii, dum tertio concilio præsidebat, omnes, qui hoc non credunt, anathemate perculit. Insuper asseveratis, panem azymum in Christi corpus converti non posse: id quod hæresis est. Vos itaque tanquam hæreticos, & a recte credentium communione seclusos relinquimus.* Post hæc verba a concilio abeuntibus Græci inclamabant: *Vos potius, vos estis hæretici.*

Nuncii statuerunt eo die nihil cibi prius fumere, quam ipsis Imperator demigrandi copiam fecisset. Fecit, sed mæsto vultu, quasi afflictus acerbo partium discessu.

§. XXXIX.

Nunciorum reditus.

Ergo die Sabbathi 13 Maji Nymphæa 13. Maji.
N 5 mane

ſæcul. XIII.
A.C. 1234.

mane profecti continuatis itineribus Dominica quadam attigere Calamam pagum, ubi ſero vespere Imperatoris & Patriarchæ cursores eis supervenerunt. Ille ſalvere juſſis ſignificabat, ſibi dolere, quod tam ſubito migraffent inſalutato concilio, nec fauſta Patriarchæ precatione, ſeu benedictione petita. Nuncii reponerant: *Deus in bonum Eccleſiæ ſuæ Imperatorem ſeruet ſoſpitem! non eſt vero, cur de nobis queratur; nam cum ejus venia diſceſſimus. Quod permiſſum ac benedictionem Patriarchæ aut concilii non popoſcerimus, minime nos anxios habet: Imperatori rei cauſæ conſtant.* Cursor concilii eadem, quæ alter, dixit, addiditque: *En ſcriptum, quod concilio dediftis! Patriarcha id vobis remittit, orans, ut ſibi illud de azymis, quod vobis tradidit, viciffim remittatis. Idem vobis epiftolam Summo Pontifici inſcriptam, & totum concilium ſuam profeſſionem fidei de proceſſione Spiritus Sancti mittit, illius manibus porrigendam.*

Nuncii reſpondebant: *Scriptum noſtrum concilio dedimus pro ſpeculo ſerviturum, in quo fidem Eccleſiæ Romanæ nemo non videat; ut, qui legerint, perfectè credant ea, quæ continet, doceantque, ac ut eadem loquamur omnes. Quare hoc ſcriptum nobis reddi nolumus. Sic etiam illud, quod nobis Græci tradidere, noſtrum eſt, eorumque fidei ſpeculum erit, Latinorum*
oculos

oculos offensurum. Hinc vobis non resti- Sæcul. XIII.
 tuemus, sed Papæ ac Ecclesiæ monstrabimus A. C. 1234.
 ut vestri erroris testimonium, nisi hunc ex
 consensu totius concilii retexueritis. Græ-
 ci omisso tunc jurgio, quietem illa nocte
 Nunciis concesserunt: Sed mane iterata
 petitione, nisi obsequentes haberent, se
 eis exitum e regione interclusuros esse
 minitabantur. Sic ad horam tertiam
 usque detenti Nuncii post longam deni-
 que contentionem dicebant: *Sumus in*
vestra regione: quod petitis, per vim nobis
adimere potestis: sed ingratiis nostris habe-
bitis. Hæc locuti recesserunt; eratque
 hora prandii.

Cum utraque pars corpora curaret,
 Nuncii deliberatione, quid sibi agendum
 esset, inita, accitum Imperatoris mini-
 strum rogabant, an impedire ipsorum iter
 fuisset iustus. *Ne Deus hoc siverit,* ajebat
 ille: *hoc absit a Domino meo! Et vero*
procul abest. Promoturus potius iter ve-
 strum adveni. Tum comites suos ab Im-
 peratore acceptos vocarunt, ut ipsis pro-
 fecturis equos sternerent: quod fecere.
 At Chartophylax id edoctus, Nunciis, ut
 scriptum redderent, monitis, eorum co-
 mitatum anathemate feriebat, si eis ope-
 ram præstare pergeret. Mox ille Nun-
 ciorum libros deponere, suumque ipsis
 servitium renunciare. Qui impositis si-
 bimet libris portatu facilioribus, cæteris-
 que

Sæcul. XII. que Imperatoris ministro in custodiam
A. C. 1234. traditis, soli ac pedites demigrarunt.

Deserta erat regio, ac sex circiter dierum iter usque ad mare Constantinopolitanum eis faciendum restabat. Sed in divino confidentes auxilio strenue pergebant; cum Græci miserunt, qui viarum difficultatem ac periculum vitæ subeundum illis exponerent, jurarentque, eos, si longius absque duce progredierentur, per viam rusticorum in montibus & sylvis insidiantium necatum iri. Non tamen a cæpto absterreri se passi sunt Nuncii. Sex aut septem millia passuum, seu duas circiter leucas emensos affecutus Imperatoris minister ex equo ad eorum genua se submisit, obsecrans, ut priorem pagum repeterent, atque anathema, & quidquid contra eos dictum vel factum esset, retexi se curaturum spondens. Igitur ex communi consensu vicino in pago subsistebant alii, alii libros quæsitum ibant. Cum in pagum, ubi eos reliquerant, venissent, accessit Chartophylax, omnesque illorum libros & sarcinas exploravit. Quos etiam reduces Nuncios manibus prehenso in conclave duxit, ac solutas eorum sarcinulas perscrutatus, reperto denique Græcorum scripto dicebat: *Teneo, quod quæsi.* Sed id latinam in linguam translatum Nuncii apud se servabant, Papæ allaturi. Græci, quod cupierant, nacti
hospit-

Vading.
1233. n. 23.

hospitibus verborum comitate demulsis Sæcul. XIII.
 abeundi libertatem permisere, postquam A.C. 1234.
 eis epistolam dederant, ad Pontificem
 Maximum duorum Patriarcharum, &
 Concilii Nymphæni nomine scriptam, & to. XI. Conc.
 quid de processione Spiritus Sancti cre- p. 466.
 derent, fusissime explicantem. Unde
 constat, Græcos sibi visos esse de hoc
 puncto quam de azymis sentire sapien-
 tius. Apparet etiam, Imperatorem ve-
 hementius, quam Patriarchas & Clerum
 optasse reconciliationem: sed nempe hoc
 medio Papam a procurando Latinis Con-
 stantinopolitanis subsidio aversum iri spe-
 rabat.

§. XL.

Res Albigensum.

Interea Gregorius Papa Regi Franciæ
 Ludovico de Prætoribus ab ipso in re-
 gionem Albigensum missis conquestus
 fuit. *Ut stupentes audivimus, ait, oppri-* VIII. ep. 360
unt Ecclesias, & Clericos, quos tueri de- ap. Rain.
berent. Subiectis vectigalia, pensiones, la- 1234. n. 13.
boresque serviles, ac errantibus pœnas arbi-
trarias sine Dominorum respectu imponunt.
Occupant prædia beneficiaria, cæteraque bo-
na, ut possessores jurisdictionem ipsorum a-
gnoscerent cogant. Insuper bona Ecclesiis per
Albigeneses adempta sibi tribuunt; nec deci-
siones, donationesve a Comite Montefortio
factas